

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 10234 af 01/12/2004 (Historisk)

**Ankestyrelsens principafgørelse D-23-04 om beregning - arbejdsledig
under en sygeperiode - fuldtidsforsikret medlem af en arbejdsløshedskasse
- tilbagebetaling - dagpenge**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 7000166-04

Ankestyrelsens principafgørelse D-23-04 om beregning - arbejdsledig under en sygeperiode - fuldtidsforsikret medlem af en arbejdsløshedskasse - tilbagebetaling - dagpenge

Resume:

Sygedagpenge til et medlem af en arbejdsløshedskasse, der blev ledig under en sygeperiode, skulle udgøre det samme beløb som hun kunne have modtaget i arbejdsløshedsdagpenge.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at lønmodtageren som fuldtidsforsikret medlem af arbejdsløshedskassen ville have fået udbetalt ialt pr. uge 2.390 kr., hvis hun ikke havde været syg.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen om tilbagebetaling vægt på, at kommunen var nærmest til at bære risikoen for at ydelsen var udbetalt med et for stort beløb.

Endvidere lagde Ankestyrelsen vægt på, at det ikke var tilstrækkeligt dokumenteret, at lønmodtageren havde modtaget de for meget udbetalte dagpenge mod bedre vidende.

Love:

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel - lovbekendtgørelse nr. 1047 af 28. oktober 2004 - § 9, stk. 3, stk. 2

Lov om sygedagpenge - lov nr. 563 af 9. juni 2006 - § 51 og § 50

Sagsfremstilling:

En lønmodtager blev sygemeldt i januar 2003. Hun var før sygemeldingen beskæftiget 25 timer pr. uge og modtog løn med 11.233,39 kr. pr. måned. Kommunen udbetalte refusion indtil den 31. august 2003, hvor lønmodtageren blev opsagt til fratræden.

Lønmodtageren var fuldtidsforsikret medlem af en arbejdsløshedskasse.

Kommunen udbetalte fra 1. september 2003 fulde dagpenge (ca. 13.500 kr. pr. måned) frem til 16. januar 2004, hvor kommunen opdagede, at der var sket en fejludbetaling. Den 4. februar 2004 krævede kommunen de for meget udbetalte dagpenge tilbage.

Det sociale nævn ophævede kommunens afgørelse om tilbagebetaling.

Nævnet fandt, at kommunen var nærmest til at bære risikoen for den skete fejludbetaling.

Nævnet fandt det endvidere ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at lønmodtageren vidste eller burde vide, at hun kun var berettiget til nedsatte dagpenge. Nævnet lagde herved vægt på, at hun var fuldtidsforsikret i arbejdsløshedskassen, og at kommunen ved beregningen af hendes sygedagpenge var i besiddelse af oplysninger om hendes løn- og beskæftigelsesforhold.

Nævnet fandt det ikke godtgjort, at lønmodtageren havde modtaget vejledning om, at hun kun var berettiget til nedsatte sygedagpenge. Nævnet lagde herved til grund, at det ikke fremgik af sagen, herunder kommunens notat af 19. maj 2003, at lønmodtageren havde modtaget vejledning om, hvilke ydelser, hun var berettiget til.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse.

I klagen var det bl.a. anført, at det ikke stod kommunen klart, hvordan lønmodtageren kunne have en berettiget forventning om at modtage fulde dagpenge med en deltidsbeskæftigelse. Udbetalingsspecifikationerne lagde for en to ugers periode et timetal på 74 timer til grund. Kommunen anså på ingen måde kravet til borgeren om god tro for opfyldt. At lønmodtageren var forsikret fuldtids betød ikke, at hun kunne oppebære mere end det lidte tab - her sygedagpenge modsvarende 25 timers arbejde.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af om en person, der var fuldtidsforsikret i en arbejdsløshedskasse efter opsigelse i et ansættelsesforhold var berettiget til at få beregnet sygedagpenge på grundlag af et ugentligt timetal på 25 timer før sygemeldingen eller på grundlag af det fulde arbejdsløshedsdagpengebeløb. Sagen blev også behandlet som supplement til SM D-39-91.

Afgørelse:

Dagpenge fra 1. september 2003 under lønmodtagerens fravær på grund af sygdom skulle udbetales med 2.390 kr. pr. uge, jf. dagpengelovens § 9, stk. 3, 1. punktum.

Lønmodtageren havde ikke pligt til at tilbagebetale for meget udbetalte sygedagpenge for perioden fra den 1. september 2003 til den 16. januar 2004, jf. dagpengelovens § 37, stk. 2.

Efter dagpengelovens § 9, stk. 3, 1. punktum, udgjorde dagpenge til et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse samme beløb som den sikrede kunne have modtaget i arbejdsløshedsdagpenge, hvis den pågældende ikke havde været syg.

Ankestyrelsen lagde vægt på oplysninger fra arbejdsløshedskassen om, at lønmodtageren som fuldtidsforsikret medlem af arbejdsløshedskassen ville have fået udbetalt i alt pr. uge 2.390 kr., hvis hun ikke havde været syg, jf. Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 1356 af 20. december 2002 om beregning af arbejdsfortjenesten for lønmodtagere.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelse om, at der ikke skulle tilbagebetales dagpenge, vægt på, at kommunen var nærmest til at bære risikoen for den skete fejludbetaling.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at kommunen havde været bekendt med lønmodtagerens løn- og beskæftigelsesforhold i forbindelse med udbetaling af refusion i det tidligere ansættelsesforhold.

Ankestyrelsen lagde også vægt på, at det var udelukket, at der i visse tilfælde kunne udbetales et højere beløb i sygedagpenge til et medlem der blev ledig under en sygeperiode. Der henvistes herved til SM-D-39-91.

Ankestyrelsen lagde tillige vægt på oplysninger i sagen om, at lønmodtageren efter samtale med en konsulent fra kommunen havde fået opfattelsen af, at hun ville være berettiget til fulde dagpenge, da hun var fuldtidsforsikret i en arbejdsløshedskasse.

Ankestyrelsen lagde endvidere vægt på, at det ikke var tilstrækkeligt dokumenteret, at lønmodtageren havde modtaget de for meget udbetalte dagpenge mod bedre vidende, jf. dagpengelovens § 37, stk. 2.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.